

Neris

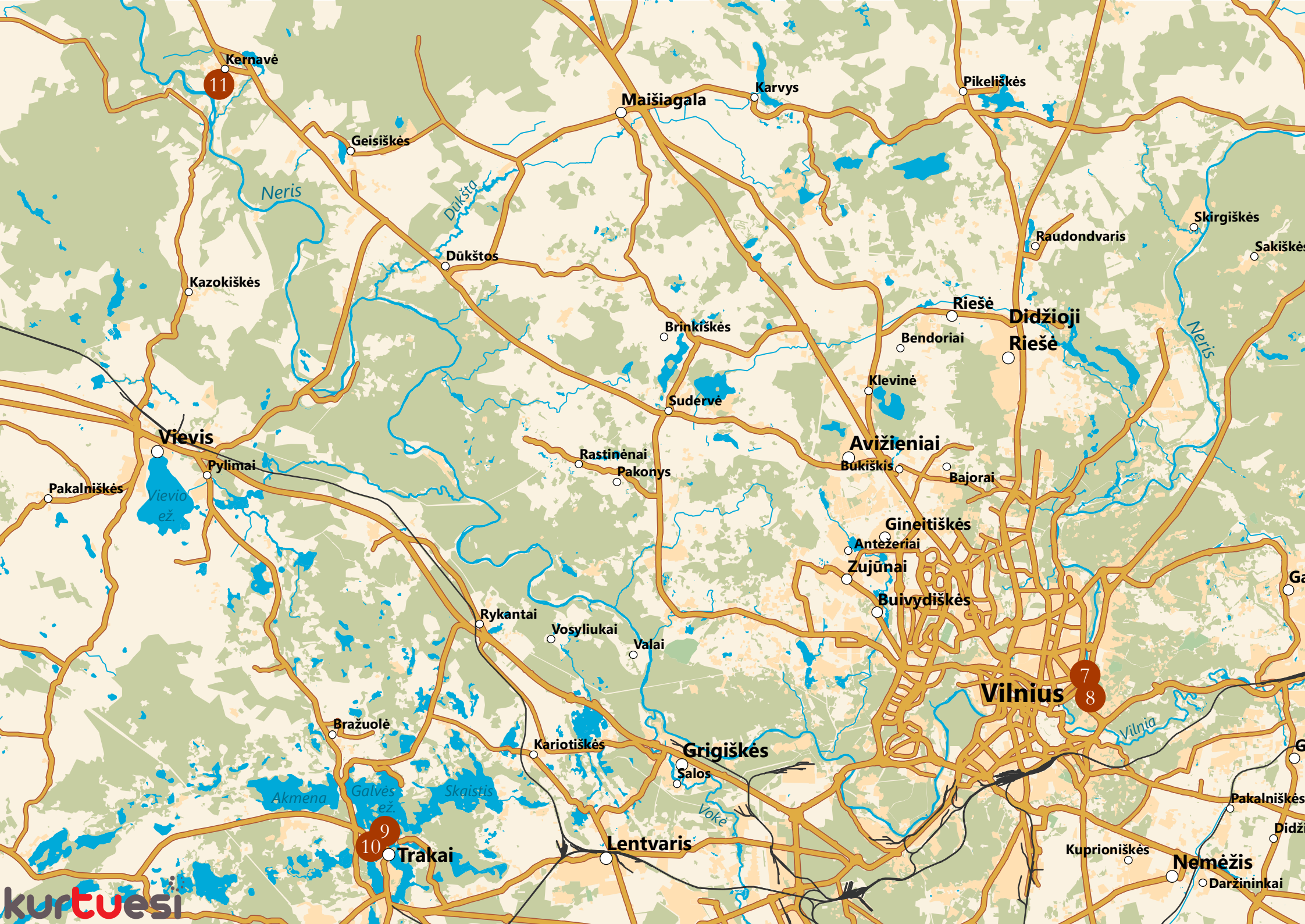
Kalnu parkas

Gedamino kalnas

Senamiestis

Užupis

Vilnia

Kernavė 11

Maišiagala

Karvys

Pikelišės

Geišiškės

Neris

Dūkšta

Dūkštos

Kazokiškės

Brinkišės

Riešė

Didžioji Riešė

Raudondvaris

Skirgiškės

Sakiškės

Vievis

Pylimai

Pakalniškės

Vievis ež.

Rastinėnai

Pakonys

Sudervė

Avižieniai

Bukiškis

Bajorai

Gineitiškės

Antezeriai

Zujūnai

Buivydiškės

Rykantai

Vosyliukai

Valai

Vilnius 7 8

Bražuolė

Kariotiškės

Grigiškės

Salos

Akmėna

Galvės ež.

Skaistis

Trakai 9 10

Lentvaris

Vokė

Kuprioniškės

Nemėžis

Pakalniškės

Didži...

Daržininkai

Lietuvas tūrisma maršruts

1. Viļņas Ģedimina tornis (Arsenalu g. 5)

14. gs. kalnā celtās Viļņas pils fragments – rietumu tornis – atrodas 47–48 m augstumā no kalna pakājes. Tas ir augstākais pilskalns Lietuvā. No torņa skatu laukuma paveras brīnišķīgā pilsētas panorāma. Ar cietokšņa vēsturi var iepazīties lejā esošajā renesanses laiku Valdnieku pilī (atjaunota 2013. gadā), kur ir ierīkota apjomīga pils vēstures ekspozīcija.

2. Viļņas Sv. Staņislava un Sv. Vladislava arhikatedrāle bazilika (Katedros aikštē 2).

Galvenā un vislielākā Lietuvas katoļu svētnīca kopš Lietuvas kristīšanas 1387. gadā. Kopš 18. gs. beigām ēka ir pārveidota klasicisma stilā, taču tās mūros saskatāmas arī gotikas, renesanses un baroka iezīmes. Labajā pusē no altāra ir grezna barokāla kapela, kurā sudraba zārkā apglabāts līdz šim vienīgais lietuviešu svētais Kazimirs. Piesakot ekskursiju, var apmeklēt katedrāles pazemi un valdnieku mauzoleju – Lietuvas un Polijas karaļa Aleksandra, karaļa Sigismunda Augusta sievu Barboras Radvilaites un Elizabetes, kā arī karaļa Sigismunda Vāsas sirds atdusas vieta.

3. Viļņas Universitātes (VU) Baltistikas katedras un Letonikas kabinets. VU ēku ansamblis (Universiteto g. 3).

1579. gadā jezuītu ordeņadibinātā VU uzreiz kļuva par nozīmīgu izglītības centru arī latviešiem: ar to saistāma līdz mūsdienām saglabājušās pirmā latviešu grāmataspiešana 1585. gadā, latviešu valodas semināri 17. gs. sākumā. 1672.–1786. gadā VU bijuši 15 izdevumi latviešu valodā. Mūsdienās augstskola piedāvā plašu latviešu valodas un kultūras kursu klāstu. 2008. gadā atvērts Letonikas kabinets, bet 2017. gadā – Letonikas centrs. VU ansamblī veido 13 pagalmi. Uzmanības vērtas ir P. Repša mitoloģiskās tematikas freskas vestibilā līdzās Baltistikas katedrai, simboliskais mirušo baltu tautu kaps, senā bibliotēka, Sv. Jāņa baznīca. Vecpilsētu var aplūkot nozvanu torņa skatu laukuma 45 m augstumā.

4. Sv. Annas baznīca (Maironio g. 8-1)

Netālu no Užupesir aplūkojams vēlās gotikas šedevrs – ap 1500. gadu celtā Sv. Annas baznīca. Celtniecībai izmantoti 33 formu ķieģeļi. Lietuvā izplatītā leģenda vēsta, ka Napoleons 1812. gadā, sajūsminādamies par šo ēku, iesaucies: „Šo baznīcu plaukstā es aiznestu uz Parīzi!”. Patiesībā karagājienā uz Krieviju franču karaspēks baznīcas nav saudzējis, tajās mēdza ierīkot noliktavas, iekārtu izmantot kurināšanai; arī šī baznīca tādējādi izpostīta.

5. Vizīte Užupei Republikā, tradicionālo lietuviešu cepelīnu baudīšana Užupei kafejnīcā (Užupio g. 9)

Pāri Viļņas upītei plešas Užupei rajons, kuram līdzīgi kā Rīgas Maskačkai vēl nesen ir bijusi slikta nolaistas vecpilsētas nomales reputācija. Pēdējā gadu desmitā rajons tika remontēts, mājās un pagalmiņos iekārtotas jaukas kafejnīcas, mākslas inkubatoros apmetušies mākslinieki, notiek koncerti un performances. Pārvērtību laikā laukumā uzstādītā olas skulptūra pārtapusīpar Užupei eņģeli – iedvesmas un gara atmodas simbolu. Rajonam, ko dēvē par Užupei Republiku, ir ne tikai savas robežzīmes, prezidents, bīskaps, bet arī konstitūcija. 2015. gadā Paupio ielā tika atklāta plāksne ar konstitūcijas tekstu 24. valodā – latviešu valodā. Piemēram, tās 21. pantā noteikts: „Cilvēkam ir tiesības aptvert savu niecību un diženumu.”

6. Pastaiga pa vecpilsētu

Ieteicamie objekti (secīgi, virzienā no Užupei): 6a – skatu laukums ar izcilu Viļņas panorāmu (Maironio g. / Subačiaus g. krustojums); 6b – *Aušros vartai* (Aušros Vartu g. 12), vienīgie vārti, kas saglabājušies no 16. gs. sākumā celtā Viļņa mūra, pirmoreiz pieminēti 1514. gadā. II stāvā atrodas visā katoļu pasaulē pazīstamā Sv. Marijas glezna; 6c – Rātslaukums un rātsnams (Didžioji g. 31), to 1799. gadā cēlis slavenais arhitekts L. Gucevičs (Viļņas arhikatedrāles projekta autors); 6d – Stiklu iela (Stiklių g.) – tipiska Lietuvas ebreju kvartāla iela; 6e – Svētā Gara (Dominikāņu) baznīca (Dominikonų g. 8) ar krāšņu, bagātīgu Viļņai raksturīgā vēlā baroka interjeru.

7. Lietuviešu valodas institūts (LVI) un Lituānistikas pavards (*Lituanistikos židinys*) (P. Vilešio 5)

LVI – vislielākā zinātniskā institūcija Baltijā, kas veic moderno un vēsturisko baltu valodu un to dialektu izpēti visos lingvistiskajos līmeņos: fonētikā, gramatikā, leksikā, valodas vēsturē, datorlingvistikā utt. Institūtā esošajā Lituānistikas pavardā (*Lituanistikos židinys*), aplūkojot manuskriptus, interaktīvi un spēlējoties ar unikāliem rokās ņemamiem eksponātiem, var „sataustīt” un iepazīt interesantus faktus par lietuviešu un citām baltu valodām.

8. Sv. Pētera un Sv. Pāvela baznīca (Lietuviešu valodas institūta tuvumā – Antakalnio g. 1/1)

Baroka brieduma perioda celtnē (1668–1701) ar savu interjeru ir pasaules mēroga izcilība. Barokam tipisko krustveida telpu papildina 13 kapelas. Sienas, griestus un kupolugreznos 2000 statuju, fresku, reljefu, gleznas pēc Bībeles motīviem, 17. gs. Lietuvas cīņu ar Maskavu un piedzīvotā Viļņas mēra ainas. Interjeru veidojuši izcilākie tā laika itāļu tēlnieki.

9. Traķu ezerpils (Karaimu g. 43 C, Trakai)

15. gs. pirmajā gadu desmitā Lietuvas lielkunigaitis Vītauts Galves ezera salā uzcēla gleznainu cietoksni. Traķi viņa valdīšanas laikā kļuva par faktisko Lietuvas Lielkunigaitijas galvaspilsētu. Pils gadsimtu gaitā nopostīta, 19. gs. tā bija kļuvusi par romantisma dzejnieku iedvesmas avotu. 20. gs. otrajā pusē pils atjaunota, un pašlaik tā ir viens no populārākajiem tūrisma objektiem Lietuvā. Pils stāvos izvietota muzeja ekspozīcija.

10. Pusdienas ķibinu krogā karaīmu gaumē (Karaimu g.65)

Lietuvas lielkunigaitis Vītauts 14. gs. beigās paplašināja Lietuvas Lielkunigaitijas teritoriju līdz Melnajai jūrai. Savu sabiedroto, jūras piekrastē dzīvojošo tjurku cilšu – tatāru un karaīmu – dzimtas viņš atveda un izmitināja ap Viļņu un Traķiem (domājams, ka Lietuvā tika pārcelts ap 380 karaīmu dzimtu), un tās kļuva par savdabīgu Vītauta gvardi, miesassargiem. Tatāri – musulmaņi sunīti – ar laiku pārpoļojušies, bet karaīmi – ebreju ticības piekopēji – līdz šim saglabājuši gan valodu, gan tradīcijas (kopienu veido ap 200 cilvēku; darbojas pat viņu baznīca – kinēze). Traķos daudzas koka mājas ar trijiem logiem pieder karaīmiem. Vairākās no tām ir ierīkotas ķibinu – tradicionālo karaīmu aitas gaļas pīrādziņu – ēstuves (*kibininé*).

11. Kernaves pilskalnu komplekss (Kernavė)

Pa ceļam no Traķiem uz Rīgu ir vēl viens uzmanības vērts objekts – Kernaves piecu pilskalnu komplekss, kas ar savu gleznaino ainavu līdzinās Gaujas ielejai pie Siguldas. 13. gs. otrajā pusē kunigaiša Traidenā laikā sens lietuviešu Kernaves ciems un nocietinātie pilskalni kļuva par Lietuvas Lielkunigaitijas galvaspilsētu. 20. gs. 80. gadu beigās Neres upes ielejā atklātas viduslaiku pilsētas kvartāli. Ar arheoloģiskajiem eksponātiem un apkārtnes vēsturi var iepazīties Kernaves Arheoloģijas un vēstures muzejā (Kerniaus 4 a., Kernavė).